Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 10 (1510) ♦ Середа, 22 січня 1997 року ♦ Ціна договірна

У бюджетному морі — без компаса

Парламентська хроніка

Верховна Рада повернулася до питання державного бюджету України на 1997 рік

Ранкове і денне засідання 21 січня

Правда, цього разу йшлося не про розгляд самого документа, якого в остаточному варіанті уряд так і не подав законодавчому органові, а про проект постанови ВР про особливості порядку розгляду Верховною Радою проекту держбюджету на нинішній рік.

Доповідач з цього питання — голова Комісії з питань бюджету Микола Азаров спочатку коротко поінформував народних депутатів, як виконували держбюджет минулого року. 1 мільярд 390 мільйонів гривень заборгувала держава минулого року у виплаті зарплат, пенсій, соціального страхування; 200 мільйонів гривень недодала Чорнобильському фонду; на 12,3 відсотка не виконала план доходної частини бюджету — лише ці цифри промовляють самі за себе.

Важко починається й нинішній рік. Хоча, як запевнив Микола Янович, бюджет місяця поступово вирівнюється.

Які ж особливості порядку розгляду цього питання в законодавчому органі? Вони виходять, по-перше, з порушення Кабінетом міністрів чинного законодавства під час підготовки проекту держбюджету, у зв'язку з чим було прийнято рішення Верховною Радою. Це також затримка з реформуванням податкової, соціально-економічної та бюджетної політики. Це — пакет так званих економічних законопроектів, які мали лягти в основу нового бюджету і які народні депутати повернули на доопрацювання у зв'язку з тим, що документи виявилися надто «сирими».

(Закінчення на 2-й стор.).

Невеличкий ювілей: п'ять років разом

З нагоди п'ятої річниці встановлення дипломатичних відносин між Україною та Німеччиною в Посольстві України у ФРН відбулася прес-конференція. Виступаючи на ній, посол Юрій Костенко, зокрема, зазначив: «За 5 років, що минули, завдяки спільності багатьох політичних орієнтирів та щільному переплетінню економічних інтересів на сході європейського континенту двосторонні україно-німецькі відносини розвиваються динамічно і набувають нині характеру партнерських». Особливо останні два роки плідно розвивалося широкомасштабне співробітництво в політичній, економічній, військовій, культурній, освітній і науковій галузях. Юрій Костенко підкреслив, що підтримка з боку Німеччини — визнаного лідера інтеграційних процесів на континенті — означає для нас готовність Європи співробітничати з новою Україною як перспективним, передбачуваним партнером.

Сьогодні — День соборності України

Під священним куполом небес

Сім років тому, оцього самого дня, люди, узявшись за руки, стояли грандіозним ланцюгом від Києва до Львова—то була жива пам'ять про Злуку наших земель, і був той акт зворушливим і неповторним. Такі речі й справді повторити неможливо, як неможливо повторити першу любов. Але подібне – не зникає, воно живе у кожному зокрема, і якраз без кожного окремого, якогось там сто вісімдесят першого номера в безкінечному ланцюгу, жодна єдність немислима в нашому розщарпаному світі. Адже йдеться не про банальну адміністративно-землемірську єдність, а про щось суттєвіше. Ось —майже символ, хлопчина на порозі дідівської хати: тут є вертикалі льодяних бурульок, що об'єднують небеса, і води, і твердь земну, є міцні горизонталі зрубу й надійні одвірки. Тримаючись за них, хлопчина тримає в руках свою Україну. Мабуть, найзначніші державні свята варто святкувати якраз у самоті власної душі, інакше чого вони варті? Сьогодні вранці я заварював липовий чай зі цвіту, який збирала мама, і побачив у кухлі, на поверхні золотистого питва крильце метелика Павине Око. Це було послання од мами — її півроку вже нема, а метеликове крило прилетіло з минулого літа, коли вона була ще жива, і в цьому посланні теж було Свято єднання непоєднуваних речей, хто це пережив, той зрозуміє мене...

Віталій ЖЕЖЕРА.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Зв'язані однією метою

Цього дня 1918 року Четвертим Універсалом Центральної Ради Українську Народну Республіку було проголошено самостійною, ні від кого не залежною, вільною суверенною державою українського народу. 1919 року Директорія Української Народної Республіки проголосила на Софійській площі в Києві злуку всіх українських земель. Зберегти молоду суверенну республіку тоді не вдалося. Михайло Грушевський однією з найсерйозніших причин поразки назвав «внутрішню гангрену» тогочасного українського суспільства. Мусимо пам'ятати уроки історії і не припуститися тодішніх помилок.

(Закінчення на 2-й стор.).

Незваний гість кращий за Лужкова

«У нас є всі механізми, щоб зупинити цього самозванця, який від імені Росії вояжує Севастополем і робить подібні заяви, що, як на мене, пахне націнальною безтактністю», — таким чином прокоментував приїзд мера Москви Юрія Лужкова до Севастополя голова Комісії Верховної Ради України у закордонних справах і зв'язках з СНД Борис Олійник.

Ще місяць тому комісія надіслала до Президента України та МЗС пропозицію щодо проголошення Юрія Лужкова персоною нон грата. І на думку Бориса Олійника, цього разу українська сторона «повинна відреагувати відповідним чином».

(Закінчення на 4-й стор.).

Підтримка. Вже вкотре

Уряд повною мірою підтримуватиме справжніх господарів землі. І фермерам, і колективним сільськогосподарським підприємствам потрібно надавати матеріально-технічну, фінансову допомогу, вони мають одержувати субсидії. Але й від них вимагається віддача. На цьому наголосив Прем'єр-міністр України Павло Лазаренко під час робочої зустрічі з лідерами і організаторами фермерського руху, яка відбулася в Києві. В ній взяли участь члени уряду, керівники міністерств і відомств, які причетні до вирішення економічних та фінансових питань аграрного сектора.

Розмірковують про солодке

У Вінниці триває нарада. Урядовці разом з цукроварами розглядають проблеми цукровиробництва. Поміркувати є над чим. З минулорічного врожаю в Україні виробили 2,8 млн. тонн цукру-піску, що на 20 відсотків менше від рівня 1995 року. Зниження обсягів виробництва спеціалісти пояснюють скороченням посівних площ під солодкі корені, зменшенням валового збору, погіршенням умов переробки.

Знов, як і позаминулого року, «лихоманило» цукрові заводи. Вони за переробку буряків на давальницьких умовах беруть собі 30 відсотків готової продукції. 70 залишається сільгоспвиробникові. Витрати на вироблення білого піску у перших більші, аніж та сума, що йде на вирощування та доставку корінців у других. Тому колгоспи в змозі реалізувати свій цукор по 50—60 коп. за кілограм. Така ціна для цукроварень збиткова. Всі вони опинилися на межі банкрутства.

У бюджетному морі – без компаса

(Початок на 1-й стор.).

Виходячи з ситуації, Микола Азаров запропонував, щоб Верховна Рада до 28 лютого прийняла такі закони, які дадуть змогу створити реальний державний бюджет: про структуру державного внутрішнього боргу України за станом на 1 січня 1996 року і граничний розмір державного внутрішнього боргу на 1996—1997 роки; про внесення змін і доповнень до Закону України «Про систему оподаткування»; про акцизний збір; про податок на добавлену вартість; про здійснення платежів на території України та порядок забезпечення податкових зобов'язань; про внесення змін і доповнень до Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» та інше.

Отже, сказав доповідач, якщо врахувати реальні строки для проведення підготовчих робіт, державний бюджет України має бути схвалено 24—25 березня цього року.

З таким графіком погодився і співдоповідач Віктор Суслов.

Керівник депутатської групи «Реформи» Сергій Соболєв, висловивши позицію і кількох інших фракцій, запропонував створити узгоджувальну комісію з представників депутатських груп і фракцій для опрацювання та підготовки остаточного проекту державного бюджету України на 1997 рік.

Народні депутати обговорили два проекти постанови щодо подальшої долі бюджету-97.

Один запропонували шість депутатських фракцій і груп, а другий — дві постійні парламентські комісії, які очолюють Михайло Азаров та Віктор Суслов.

Більшість із тих, хто висловився з цього приводу, в тому числі автори законопроектів і представник Кабінету міністрів Віктор Пинзеник, наголошувала на тому, що ці проекти не є альтернативними. Фактично полеміка розгорілася довкола того, чи створювати погоджувальну комісію з доопрацювання проекту цьогорічного бюджету.

Віктор Суслов слушно нагадав, що вже існує кілька подібних комісій, створених як Президентом України, так і з ініціативи Верховної Ради. Отож, той з народних депутатів, хто бажає взяти участь у погоджувальній роботі, має можливість зробити це і без створення ще однієї комісії.

Однак ні той, ні другий проект постанови навіть після кількаразових переголосувань не набрав належної кількості голосів. Не пройшла і пропозиція обговорити під час перерви це питання ще раз, щоб об'єднати обидва законопроекти в один і прийняти його. Залишається одне: працювати над запропонованим пакетом законопроектів, які і прискорять прийняття бюджету.

Потім парламент приступив до обговорення проекту закону про внесення змін і доповнень до положення «Про паспорт громадянина України».

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ, Анатолій БЕНЬ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Парламентська хроніка

У номер

Зв`язані однією метою

(Початок на 1-й стор.).

22 січня 1990 року став днем пробудження українських патріотів, коли сотні тисяч людей стали пліч-о-пліч у живому ланцюгу від Львова до Києва. Сьогодні Народний рух України спільно з Конгресом української інтелігенції, товариством «Просвіта» та Всеукраїнським об'єднанням ветеранів проведе на Софійському майдані мітинг. Увечері в Національній опері України відбудеться Всеукраїнське віче. Як повідомив напередодні голова Народного руху В'ячеслав Чорновіл, щоб уникнути в майбутньому політичної кризи, національно-демократичні сили мають намір оголосити про створення передвиборчого об'єднання і закликати всі центристські, ліберальні, демократичні, реформістські організації до співпраці. Конкретним результатом має стати спільна виборча платформа напередодні майбутніх виборів, єдиний список кандидатів, відтак єдина фракція у парламенті, а в перспективі — вихід на єдину політичну організацію.

Тим часом,
як повідомив наш львівський кореспондент, політичні організації Львівщини провели біля пам'ятника Тарасові Шевченку віче з нагоди 78-ї річниці Акта злуки українських земель. Саме на цьому місці ще за часів тоталітарного режиму, коли тривав збір коштів на пам'ятник, зароджувався «острів свободи» думки й слова. На віче прийняли ухвали про негайне виведення російського Чорноморського флоту, про надання відповідного статусу українським святиням — Києво-Печерській і Почаївській лаврам, Софійському собору, звернення до Президента України з вимогою покласти в основу будівництва Української держави національну ідею.

Що ж до душі «Україні молодій» — відкритість чи закритість?

Репліка

З дивовижною запопадливістю прагне прислужитися прибічникам «сильновладдя» інформаційно-політична газета «Україна молода», особливо в останніх своїх числах. У її публікаціях простежуються очевидні потуги дискредитувати головний в Україні орган парламентаризму — Верховну Раду. В номері від 15 січня редакція розродилася фальшивим і брутальним коментарчиком «Верховна Рада хвора на безплідність» (з цього приводу у ЗМІ вже з'явилося «Повідомлення...» парламентської прес-служби). А слідом — 16 січня — уже й не постріл, а цілий залп перекручень і підтасовок, відвертої упередженості.

По-перше, матеріал «Політична розправа. Дубль третій, касаційний», де автор на свій лад тлумачить розгляд Верховним судом касаційних скарг народних депутатів-сумісників Антона Бутейка та Олександра Скіпальського. Тлумачить так, нібито «... це чергова політична розправа, добре завуальована під виконання норм Конституції...» Нібито «...Олександр Мороз, що ініціював судові процеси, замість того, щоб бути об'єктивним, використовує суди та Основний Закон у вузькопартійних інтересах». Читаєш і дивуєшся: до чого ж тут О. Мороз і його інтереси, якщо Голова Верховної Ради вчинив саме відповідно до статті 78 Конституції, перше положення якої неоднозначно гласить: «Народні депутати України здійснюють свої повноваження на постійній основі». У публікації чітко проглядає підтекст: авторові ой як не до душі і закон, і відкрите судочинство, та й взагалі — правова побудова суспільного життя.

А далі — більше. Під назвою «Верховна Рада грає в «ящик» з підзаголовком «Президент відкинув закон про пріоритет у висвітленні роботи парламенту» газета, з посиланням на президентську прес-службу, коментує вето на Закон «Про порядок висвітлення діяльності Верховної Ради України у засобах масової інформації», прийнятий парламентом наприкінці грудня. Змовчимо про правомірність повернення законодавчого акта на повторний розгляд. Це прерогатива депутатів, вони скажуть своє слово. Зокрема, і стосовно того, чи сприятиме закон у президентській інтерпретації відкритості суспільного життя, утвердженню в ньому основ парламентаризму. Скажемо лише, що навіть лексика коментаря видає заангажованість газети. Зверніть увагу на нетактовні, цинічно злостиві вислови «грає в «ящик», «відкинув закон», «постійні балакливі голови» тощо. Чи до лиця вони газеті і її коментаторам, якщо ми хочемо подавати приклад цивілізованості та культури і в міжлюдських стосунках, і в стосунках гілок влади?

І, нарешті, третій постріл із гарячкового залпу —«Нардепи входять в «Інтернет». І не повертаються». Його мета також доволі прозора — скомпрометувати фахівців, зусиллями яких, завдяки меценатському сприянню Дослідницької служби Конгресу США, у парламенті створено поки що досконалішу, порівняно з іншими державними органами, мережу комп'ютеризованих інформаційних систем законотворення і правозастосовної діяльності. Звичайно, вона ще не так оснащена технічно, як американська, західноєвропейські і навіть російська. Але ж на її основі вже проведено кілька міжнародних науково-практичних конференцій. Вона стала технічною і навчальною базою для відповідних фахівців по суті всієї України. І прикро, що й цю многотрудну, дуже важливу справу «Україна молода» постаралася заполітизувати. Яких тільки звинувачень навішано! І великі витрати в той час, як початкову базу технічного й програмового забезпечення створювали з безплатною допомогою американського Конгресу. І немовби навмисне недостатня відкритість цієї системи, а насправді —закритість лише програм, в які закладено вже наші, вітчизняні ноу-хау. І навіть образлива репліка щодо того, немовби Голові ВР Олександрові Морозу без потреби встановили комп'ютер. То нехай буде відомо «Україні молодій», що він таки володіє комп'ютеризованою технологією. І було б дико, щоб у родині всі ходили в черевиках, а батько — в постолах.

Зрозуміло, для певної мети добирають певних людей і певні засоби. «Засватана» газета не зрадила цій істині. Для матеріалу щодо комп'ютеризації як інформаційне джерело використано людину сумнівної фахової підготовленості, та ще й відому своєю імпульсивністю. Що ж, повторимо, так і має бути: мета визначає засоби.

Микола ОЛЕКСЕНКО.

Заява Соціалістичної фракції Верховної Ради України

«Землю — народу України, тим, хто на ній працює!»

Ставлення до землі є визначальною ланкою серед політичних, економічних, соціальних, моральних засад суспільства. Це зумовлено і її роллю в розв'язанні глобальних світових проблем: голоду, виживання людства, екології.

Природа дала народові України одні з найбагатших земель світу. Використання землі в інтересах всього населення України має стати наріжним каменем добробуту та стабільності суспільства, основою матеріального життя народу. Саме тому, що земля є основним національним багатством, вона повинна бути об'єктом права власності тільки українського народу.

СПУ не допускає передачі землі у власність будь-якої зарубіжної юридичної чи фізичної особи.

Останнім часом усупереч здоровому глузду й інтересам суспільства прискорилося виснаження орних земель, порушено екологічно припустиме співвідношення орної землі, сільськогосподарських угідь, земель лісового та водного фондів, земель, що зайняті промисловими підприємствами, до критичної межі збільшилися площі еродованих та забруднених земель.

СПУ вважає, що збереження та поліпшення використання земель має стати пріоритетним державним завданням.

Особливими є питання поширення приватної власності на землю, перетворення її на предмет вільної купівлі-продажу. Традиції приватної власності на землю в минулому в Україні глибоких коренів не мали. До початку нинішнього століття більшість селянських сімей була пов'язана з громадою, панувало велике поміщицьке землеволодіння, більшість селян були або малоземельні, або безземельні. Це призвело до соціальної і політичної напруженості в суспільстві, яку було розв'язано шляхом націоналізації землі в 1917 році.

На грунті загальнонародної власності на землю було створено сучасну систему великого товарного індустріального виробництва, яка до останніх років забезпечувала потреби у продуктах харчування на рівні розвинених європейських держав, давала високий рівень соціального захисту селян.

Намагання керівної верхівки держави здійснювати так звану земельну реформу — це шлях до фактичного позбавлення селянина права бути господарем на землі, до перетворення крупнотоварного виробництва на дрібнотоварне або навіть натуральне. Це руйнує підвалини аграрної і всієї економіки, знищує матеріальні й духовні основи життя та розвитку нашого народу, підриває безпеку країни і позбавляє суспільство можливостей прогресивного розвитку.

Така реформа матиме як результат створення на землі новітніх панів та наймитів, відкине суспільство на сторіччя, призведе до соціального вибуху. Крім того,«реформа» землі, що здійснюється за указами Президента України Л. Кучми, проводиться з грубими порушеннями Конституції України та Земельного кодексу. Депутати-соціалісти вважають своїм обов'язком застерегти: землю можна одержати за неконституційним указом, але відповідальність доведеться нести за Кримінальним кодексом, за законом.

Соціалістична фракція послідовно із дня створення виступала і виступає проти купівлі та продажу товарної землі. Приватною (з правом купівлі та продажу) може бути лише земля, передбачена під забудову, для ведення особистого господарства, під дачними, садовими ділянками, під гаражами.

Ми переконані: земельні відносини мають бути регульовані тільки Конституцією України та Земельним кодексом. Всі права власності, набуті громадянами, юридичними особами не на законній підставі, не мають юридичної сили.

Земля повинна мати вартісну оцінку як базу для земельного податку. Земельний податок повинен виконувати роль орендної плати державі за використання землі.

Раціонально використовувати землю — розвиватиметься село.

Буде село — буде держава.

Землю — народові України, тим, хто на ній працює!

Такою була і залишається позиція депутатів-соціалістів.

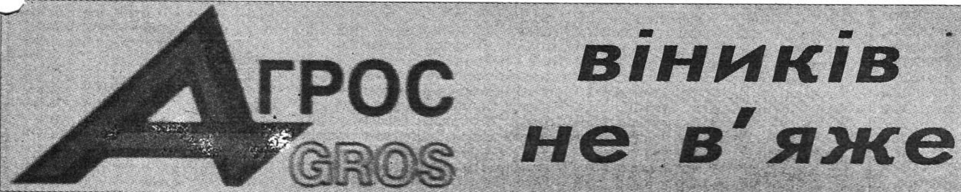
Іван ЧИЖ, голова фракції.

Спонсор лотереї «ГУ»-97

ЧИ МОЖЛИВЕ за нинішніх складних для агропідприємств умов рентабельне ведення сільськогосподарських робіт? Чи є можливість стабільно брати з вітчизняних ланів, навіть у неврожайні роки, по 65—90 ц/га пшениці чи 750 ц/га цукрового буряку? Для тих, хто з високих трибун уже котрий рік поспіль продовжує «піклуватися» про сільгоспвиробника — це питання. Для працівників спільного україно-німецького підприємства «Агрос», центральний офіс якого розташовано у Білій Церкві, та його генерального директора Миколи Третяка вищенаведене давно стало реальністю. За роки нелегкого становлення на теренах вітчизняного сільськогосподарського ринку СП зі своїми сучасними технологіями для проведення сільгоспробіт, перетворилося на «законодавця моди» в АПК. Яскраве цьому підтвердження — великі польові дивіденди, що їх отримують у 350 господарствах 14 областей України, обробляючи свої землі за агросівською технологією.

М. Третяк

Знайомтеся, «Агрос»

СП «Агрос» було засновано наприкінці 1991 року за сприяння Міністерства сільського господарства. Мета створення — підтримка сучасного розвитку вітчизняного агропромислового комплексу. Своєю діяльністю, принаймні так записано у брошурі, що рекламує роботу СП і яку підготували українські та німецькі експерти, - підприємство сприяє зміцненню сільськогосподарської галузі, впровадженню в Україні ринкових відносин.

Основні напрями діяльності:

— підвищення ефективності ведення сільського господарства, завдяки впровадженню передових технологій вирощування сільгоспкультур;

— передання ноу-хау в галузі сільгоспвиробництва;

— консультації, навчання, надання машин, обладнання, агрохімікатів, насіннєвого матеріалу, технічних та інших послуг у сільськогосподарській галузі;

— реалізація спільно виробленої та іншої продукції на зовнішньому ринку за конкурентоспроможними цінами.

Характерна риса фірми — комплексний підхід до проблем клієнта — чи то є велике КСП, чи фермерське господарство. В СП завжди готові індивідуально підібрати сучасні закордонні сільгоспмашини і обладнання, необхідні хімічні засоби захисту рослин, насіннєвий матеріал від фірм зі світовим ім'ям, сортів, що якнайкраще зарекомендували себе.

Утім і на цьому співробітництво «Агросу» з господарствами не закінчується. СП надає унікальні ноу-хау, сучасні та високопродуктивні технології вирощування цукрового буряку, пшениці, рапсу, кукурудзи, соняшнику, ячменю, гороху тощо, постачає господарствам грунтообробну, посівну зерно-, буряко-, та кормозбиральну техніку, а також запасні частини до неї.

Агрономи, інженерно-технічний персонал, керівники підприємств, які співробітничають із «Агросом», мають змогу навчатися оброблянню сільгоспкультур, веденню сільського господарства і обслуговуванню техніки в Україні та Німеччині.

Чорноземи, техніка, технології плюс трохи здорового глузду

Зрештою, це і є складові успіху «Агросу». Треба зразу обмовитися: підприємство не з тих, хто ставить за мету (а такого добра у нас вистачає) обібрати сільгоспвиробника, наче липку, і зникнути невідомо куди. СП прагне закріпитися на вітчизняному ринку сільськогосподарської продукції, освоює його вже не перший рік і виникло на українському терені не «з бухти-барахти». До того ж, за п'ять років існування через «Агрос» український сільгоспвиробник отримав 38,5 млн. марок у вигляді техніки, технологій, добрив тощо.

Усе просто

Схема створення підприємства була проста: німецька сторона звернулася до Мінсільгосппроду з пропозицією, аби останній надав західноєвропейському інвестору ряд регіонів, де можна було б упровадити технології з вирощування цукрового буряку. Спочатку німці отримали змогу працювати з деякими господарствами Тернопільської області — це 200 га площ бурякового лану в колгоспі імені Лесі Українки Гусятинського району. Високоякісна німецька техніка для обробітку грунту, сівалки точного висіву, оприскувачі, комбайни і разом з тим дражоване, захищене від хвороб насіння, гербіциди та пестициди, що застосовуються на європейських полях, — усе це дало непогані сходи. Врожайність коренів була на 25—30 відсотків вища, ніж у той самий час на полях сусідніх господарств, де використовували звичайну технологію. Зібрали по 600 ц/га. Отже сенс для практичного, ширшого втілення набутків поки що експериментального поля був.

Вигідно всім

Німецький засновник одержав кредити, закупив техніку, засоби захисту. Все це передали за домовленостями господарствам України, які погодилися співпрацювати з «Агросом». Окрім того, агропідприємства отримали консультації, технічне обслуговування. На їхніх ланах від посівної до збирання працювали механізатори «Агросу». Агропідприємства за весь комплекс розраховувалися часткою врожаю. Результат не забарився. Уже наступного року господарства, які вирощували цукрові буряки на площі у 200 га й застосовували весь комплекс послуг, що його надавало СП, брали 360 тонн цукру додатково. 240 тонн із них йшло на погашення кредиту, решта залишалася сільгоспвиробникові. До того ж, значно підвищувалася цукристість коренів. На тридцять відсотків зерна більше, ніж завжди, давало і пшеничне поле. Звісно, якщо на ньому застосовували весь комплекс агросівських технологій.

Куди сільгоспвиробникові подітися?

Звісно, шлях до становлення «Агросу» на вітчизняному ринку виробництва сільгосппродукції не був безхмарний. На заваді стали ті самі чинники, які перешкоджають надходженню іноземних інвестицій в Україну. Ось як оцінювали стан справ у нашому агропромисловому комплексі німецькі експерти від «Агросу», йдучи на цей ринок (це актуально й понині): держава сплачує мізер сільгосппідприємствам і надто сильно запізнюється з платежами; розрив між цінами на вироблювану сільгосппродукцію та продукцію промисловості зріс неймовірно і більшість агропідприємств не в змозі забезпечити себе пально-мастильними матеріалами, міндобривами, машинами; терпець сільгосппрацівника геть урвався, міра його довіри до українського уряду, який майже не надає істотної допомоги, з кожним роком падає. В той самий час більшість агропідприємств не спроможні самотужки впоратися з польовими роботами і активно шукають партнера, який, особливо під час збирання, попрацював би на їхніх ланах за певну частку зібраного. А в країні, констатують західні бізнесмени, майже немає підприємств, які пропонували б такі послуги. Факт постійної деградації машинно-тракторного парку вітчизняних агропідприємств, їх неспроможність придбати технічне оснащення за власний кошт, низка інших чинників давали «Агросу» непогані шанси міцно засвоїтися на українському ринку виробництва сільгосппродукції, незважаючи навіть на те, що аграрії за надані послуги здатні були платити лише вирощеним.

Це по-нашому

Та, прийшовши на малоосвоєний ринок, західний інвестор, як це часто буває, зустрівся з численними «сюрпризами». За свідченням іноземців, це непостійність законодавчої бази (уряд приймає мало пов'язані між собою, а то й суперечливі постанови). На заваді стоїть і той факт, що різні служби (наприклад, митні) керуються не буквою закону, а власною думкою. «Агрос» змушений долати слабку економічну освіченість та консерватизм села, стикатися із старим мисленням голів КСП та з непунктуальністю у виконанні договірних обов'язків. Підтвердженням того, що вади, з якими зіткнувся інвестор на нашому ринку, переважають, може бути таке: з вищенаведеної суми у 38,5 млн. марок, що німці вклали в українську економіку, за п'ять років діяльності «Агросу» у вигляді прибутку повернулося поки лише 15 млн.

Неплатоспроможність – річ уперта

Проте найголовніший стримувальний чинник, на думку Миколи Третяка, усе-таки неплатоспроможність сільгоспвиробника.

—Є певні причини, чому господарства не повністю розрахувалися з нами,— розповідає він.— Головна —їх важке фінансове становище. Отримавши з нашою допомогою непоганий врожай цукристих або пшениці, вони мають збитки у тваринництві, вирощуванні інших сільськогосподарських культур, або ж їх підвів уряд, не розрахувавшись за зерно, здане в рахунок держзамовлення. Аграрії просять частково відстрочити оплату. Ми йдемо назустріч, хоча на цьому і втрачаємо, і так довго працювати не зможемо, бо самі «зв'язані» певними термінами сплати німецьким засновникам СП. Тому останнім часом співпрацюємо лише з тими підприємствами, які в змозі платити.

Підемо й іншим шляхом

Неплатоспроможність вітчизняного сільгоспвиробника була не останнім чинником пошуків «Агросом» інших напрямів діяльності. Один із найперспективніших в нинішніх умовах, логічно розміркували в СП, — оренда землі, яку «Агрос» обробляє власними силами, або створення широко відомих у 50-ті МТС і надання послуг лише під час збирання врожаю. За словами генерального директора, набагато вигідніше експлуатувати техніку самим, аніж продавати її збанкрутілим колгоспам. Про це свідчать прості розрахунки: комбайн на орендованому «Агросом» полі окуповує себе за 1,5—2 роки. Якщо надати той самий агрегат колгоспові — через вісім. До речі, новенькі комбайни у СП не бережуть. Вважають, що з них треба вижати все, аби ті окупилися якнайшвидше.

Ціна на сільгосппродукцію формуватиметься в Україні

Говорили ми з Миколою Третяком не лише про долю його улюбленого дітища, а й про подальший розвиток вітчизняного сільського господарства, від чого, власне, й залежить майбутнє «Агросу». Сільськогосподарське прийдешнє України генеральний директор вбачає світлим. Через певний проміжок часу, впевнений п. Третяк, в Україні удвічі більше вироблятимуть зерна та втричі більше цукру, ніж зараз. Це дасть змогу підняти тваринництво, а отже зросте виробництво молока і м'яса. Їх собівартість істотно зменшиться. А ціна на сільськогосподарську продукцію формуватиметься не десь у Франції або Німеччині, а в Україні. На заваді цьому поки що стоїть наша слабка технічна оснащеність. Проте цю проблему буде розв'язано. Адже вже зараз створюються на базі наших комбайнових заводів спільні підприємства. І німці, і американці поспішають першими розпочати виробництво своєї техніки на українському обладнанні. Бо у численних західних фірмах, які виробляють високоякісні комбайни, чи то «Клаас», чи то «Джон Дір» добре розуміють: хто перший прийде на цей ринок, у того більше шансів надійніше закріпитися тут зі своєю продукцією. Адже політика протекціонізму вже не дає їм змоги, як раніше, просто реалізувати свої агрегати в Україні. А взагалі, на агропром треба робити ставку. Бо саме в цій галузі можна швидко отримати великі прибутки, вклавши натомість так мало. Вірять у кращі часи й німецькі засновники «Агросу». Впевнені, що не програють.

Іван ЛАЗНЮК.

Київська область.

Тел. СП «Агрос» (04463) 5-94-61, 5-92-31; факс 5-22-34.

Хроніка. Факти. Події

● *Відень*

Новий шеф австрійських міністрів

Про свою відставку з поста глави уряду Австрії і керівника Австрійської соціал-демократичної партії заявив 59-річний Франц Враніцький. Передбачено, що його наступником стане нинішній міністр фінансів Віктор Кліма, який, ймовірно, вже цього тижня складе присягу.

● *Бухарест*

Пріоритети — це НАТО і ЄС

На зустрічі з главами дипломатичних місій, акредитованих у Бухаресті, президент Румунії Еміл Константинеску заявив рішучу волю його країни співробітничати з усіма державами світу. Він сказав, що сподівається повідомити найближчим часом про підписання базового політичного Договору між Румунією та Україною. Торкнувшись укладання договорів з сусідніми країнами, румунський президент серед іншого підкреслив: «Пріоритетом румунської політики є інтеграція в НАТО та ЄС». На цій зустрічі був присутній також посол України в Румунії Олександр Чалий.

● *Софія*

Немає часу імітувати реформи

Своє політичне кредо сформулював новий болгарський президент Петер Стоянов на позачерговому урочистому засіданні Народних зборів після складання присяги. Петер Стоянов заявив, що державі потрібні справжні ринкові реформи, а також відповідальні політики. А це означає, що тих, хто грабує Болгарію і зловживає владою, має бути покарано. На думку глави держави, нинішнє зубожіння народу — наслідок імітації реформ у поєднанні з корупцією і високомірним ігноруванням громадської думки. У своєму слові до парламенту і народу Петер Стоянов оголосив, що виступає за дострокові парламентські вибори, бо саме вони відображають інтереси нової більшості, яка сформувалася у Болгарії. У нас немає часу, слід зробити правильний вибір і обрати європейський тип цивілізації, закликав парламентаріїв новий президент.

● *Будапешт*

Побачити Київ. У кінці коридору

У столиці Угорщини відбулися переговори українських та угорських залізничників. Досягнуто домовленості про створення робочих груп для аналізу двосторонніх угод, у тому числі міжурядових, щодо створення транспортно-залізничного коридору Трієст—Любляна—Загреб—Будапешт—Загонь—Чоп—Київ, розвитку міжнародних залізничних маршрутів у Центральноєвропейському регіоні.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформаційних агентств.

ЗАМІСТЬ КРОКУ ВПЕРЕД — ДВА КРОКИ НАЗАД?

або Що означає офіційне мовчання після переговорів у Бухаресті

Минулого тижня у румунській столиці відбувся черговий раунд двосторонніх переговорів з підготовки базового політичного договору. Вперше за майже дворічну історію цього діалогу делегації відмовилися від підсумкової зустрічі з представниками преси. Скупа заява МЗС України й такі самі повідомлення офіційного Бухареста про те, що «сторони обмінялися пропозиціями і тепер їх вивчають», дали ґрунт не для аналізу, а лише для здогадок: що ж сталося цього разу?

Тож з інформацією в українських журналістів справи були б зовсім кепські, аби не румунські колеги. Річ у тім, що вже усталеною традицією румунської дипломатії у переговорах з Україною є цілеспрямоване «скидання» конфіденційної інформації в свою пресу для подальшого мусування і створення потрібного тла та відповідної громадської думки. «Про що ж буде вести переговори Адріан Северін (міністр закордонних справ Румунії. —**А. М.**)?», — запитувала, зокрема, газета « Зіуа». І без найменшого сумніву відповідала: «А ось про що...»

По-перше, стверджує газета, «якщо ми не можемо зараз порушувати територіальні проблеми, то найвищим моральним обов'язком є утриматися в тексті договору від підтвердження чинності пакту Ріббентропа—Молотова. Друге — щодо острова Зміїний, то ми повинні визнати, що ця мала територія сама собою не має ціни... Але... навколо острова величезні багатства: нафта та значні запаси особливо цінних водоростей. Северін повинен отримати хоча б половину з цих багатств. Третє — глава румунської дипломатії має боротися як лев для того, щоб отримати етнічні права для румунів з Буковини та Герци з застосуванням рекомендації 1201 Ради Європи. Нарешті, А. Северін не зможе поставити підпис під документом без проведення переговорів щодо кордону на Дунаї за принципом фарватеру. Тобто там, де рукав Кілія є судноплавний, лінія кордону має пройти по головній течії води».

Тож ясно вимальовуються чотири пункти нових румунських пропозицій. Треба зазначити, що й у коментарях решти румунських газет увагу зосереджено саме на них. Але що ж ці пропозиції означають і як можуть вплинути на переговори?

Перше — проблема пакту Ріббентропа—Молотова. Можна припустити, що румуни справді вирішили-таки відмовитися від згадки про цей документ у тексті договору. Але що означає фраза «найвищим моральним обов'язком є утриматися від підтвердження чинності пакту»? Лише одне: відмовляючись від згадки про пакт у тексті, необхідно, водночас, уникнути гарантій непорушення територіального питання у майбутньому. Тут доречно згадати вислів генерального секретаря нині правлячої Націонал-селянської християнсько-демократичної партії Румунії сенатора Р. Васіле на прес-конференції, присвяченій українорумунським відносинам: «Румунія може визнати існуючі сучасні реалії, але не може з ними погодитися і не може відмовитися від своїх прав і своєї історії. Історичні права ніколи не переписуються...» Членом НСХДПР, до речі, є й румунський президент Еміль Константинеску, отож на партійну позицію варто зважати. Отже, сказавши «а», румунська сторона, очевидно, не має наміру сказати «б» і, таким чином, закрити всі територіальні питання.

Далі. Як видно, румуни пов'язують підписання договору із владнанням проблеми острова Зміїний, тобто делімітацією морського кордону, а також, і це справді щось новеньке, переглядом кордону у гирлі Дунаю. Щодо Зміїного, то українська позиція давно відома і навряд чи зміниться: розмежування територій на морі можливе лише після підписання базового договору. Причому Україна готова розглянути питання, враховуючи і румунські інтереси. Проте можна не сумніватися, що прагнення румунської делегації пов'язати укладання договору із розв'язанням питань із кордонами блокуватиме переговорний процес і надалі.

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA I, Nr. 342

şi politica faţă de Federaţia Rusă. În relaţiile cu Ucraina, elementul de pragmatism trebuie să capete prioritate. Încheierea unui tratat de bază cu Ucraina este urgentă şi esenţială.

Din motive ţinând de o realistă ordonare a priorităţilor, apărarea identităţii şi intereselor minorităţii româneşti din Ucraina trebuie să precumpănească asupra aspectelor teritoriale în litigiu. Guvernul va căuta şi va conveni căi de cooperare cu Ucraina, în vederea recunoaşterii statutului de populaţie băştinaşă pentru românii din ... celor care au fost deportaţi ori a urmaşilor lor, ... trebuie să li se

PRESS-RELEASE

The chapter "Foreign policy" from "The basical program of ... and development of Romania till the

in ukraine should prevail over aspects of a historical nature. the government shall seek and convene ways of cooperation with ukraine ... to reaching the acknowledgement of the statute of ... their

І, нарешті, ще один новий пункт — захист інтересів румунської нацменшини в Україні. Здавалося б, Румунії нема чого непокоїтися: українські закони в цьому відношенні повністю відповідають європейським стандартам. Але зацитую програму нового румунського уряду: «Уряд шукатиме та узгоджуватиме шляхи співробітництва з Україною з метою визнання статусу корінного населення для румунів з цієї країни, репатріації та відшкодування тим, які були депортовані або їх нащадкам... Цим румунам необхідно надати в повній мірі права, які передбачає Рекомендація 1201 Ради Європи для осіб, що належать до національних меншин». Що ж це означає?

Схоже, румунська сторона вирішила зайти з іншого боку. Мета далекосяжна: створення в українській Бессарабії та Буковині румунської автономії і, після цього,«повернення територій» шляхом, наприклад, проведення там референдуму. Саме Рекомендація 1201, стверджують сусіди, дозволяє вести мову про «колективні права», тобто права на автономію румунської нацменшини в Україні. Треба зазначити, що апологети таких перспектив є й у нас. «Щодо територіальної автономії, то перший крок уже зроблено — в статті 2 «Декларації прав національностей України» передбачено, що «Українська держава гарантує всім національностям право на забезпечення їх традиційного розселення і забезпечує існування національно-адміністративних одиниць...» Залишилося закріпити всі ці положення в іпотечному Законі «Про корінні народи, національні меншини та етнічні групи в Україні» — це витяг із статті народного депутата України Іона Попеску. На чий млин вода — зрозуміло. Зазначу, що самі румуни, підписуючи договір з Угорщиною, добилися, щоб у додатку було вказано: «Рекомендація 1201 не має стосунку колективних прав і не зобов'язує сторони надавати відповідним особам права на спеціальний статус територіальної автономії, що ґрунтується на етнічних засадах». У такий спосіб румунська сторона убезпечила себе від можливого відторгнення Трансильванії, де вимагають угорці. Але у випадку з Україною румуни прагнуть використати цю рекомендацію на власну користь.

А ось ще один невеличкий приклад румунської «гнучкості». На ілюстраціях — румунський оригінал і англійський переклад того місця програми румунського уряду, де говориться: «... Захист ідентичності та інтересів румунської національної меншини в Україні має переважати ... спірними територіальними аспектами». Цікаво от що: в англійському перекладі, який призначений для «зовнішнього» користування, словосполучення «спірні територіальні аспекти» (а це вказує на те, що румунський уряд вважає територіальне питання таким, що існує) замінено на нейтральне «аспекти історичного характеру» (саме так висловився на презентації програми і румунський посол в Україні Іон Бістреану). На ілюстраціях ці розбіжності підкреслені, і не треба бути знавцем мов, щоб їх легко помітити.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Незваний гість кращий за Лужкова

(Початок на 1-й стор.).

Що ж, Юрій Лужков таки досяг своєї мети. Ні, щодо статусу Севастополя, то поки що кримчани можуть спати спокійно: ще не було такого в історії, щоб від заяв мерів, навіть столичних, залежала територіальна цілісність сусідньої держави. Але, очевидно, мета Ю. Лужкова трохи інша — стати «героєм дня» інформаційних повідомлень.

Після його севастопольських заяв офіційне звернення до преси зробили прес-секретарі президентів Росії та України. За словами прес-секретаря Бориса Єльцина Сергія Ястржембського, висловлювання Ю. Лужкова — це позиція мера Москви, авторитетного члена верхньої палати російського парламенту, проте її не слід поєднувати з позицією Президента РФ. «Україна — незалежна держава, одним з гарантів територіальної цілісності якої є Російська Федерація», — наголосив Ястржембський.

А думку Президента України Леоніда Кучми доніс журналістам прес-секретар Дмитро Марков. В адміністрації президента вважають, що визнання Ю. Лужкова персоною нон грата буде корисне лише самому Лужкову, проте погодився, що останній приїзд мера Москви до Криму «виходить за межі будь-яких прецедентів» і, звичайно, «не піде на користь двостороннім відносинам».

Але не про двосторонні відносини дбає Юрій Лужков: не дають цьому політикові спокою лаври «першопроходимця». Адже ще кілька таких заяв, і буде «змінено» уявлення цивілізованого світу про повноваження мера. У світі ж бо вважають, що мер — це передусім господарник, а Ю. Лужков дотримується іншої думки: якщо, згідно з Конституцією РФ, робити офіційні заяви щодо зарубіжних держав мають право президент, прем'єр-міністр і міністр закордонних справ, то мер Москви буде четвертим. А згодом, либонь, і українські мери потягнуться до Росії, на Кубань чи в колишню Орловську губернію. І почин московського мера стане нормою міждержавних відносин.

І будуть мери їздити в гості один до одного, не чекаючи «запрошень». А відома приказка зазвучить по-новому: незваний гість кращий за Лужкова.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Шекспір у виконанні ЄС

Гроші не повинні пахнути... ні музикою, ні літературою, ні взагалі будь-якою творчістю. Очевидно, саме такими міркуваннями керувалися чиновники з ЄС, відбираючи найкращі пропозиції із зовнішнього вигляду нового європейського платіжного засобу. За словами італійського банкіра Гідо Крапанзано, який бере участь у створенні дизайну євровалюти, на якого послалися деякі місцеві газети, портрети великого англійського драматурга Вільяма Шекспіра на пробних єврокупюрах спричинили незадоволення Брюсселя. «Під час зустрічі глав держав і урядів країн Європейського союзу нам довелося продемонструвати їм макети якихось дитячих фантиків, а не солідних грошових паперів, — пояснює він. — Я ніколи не думав, що зображення Моцарта, Шекспіра й Леонардо да Вінчі, якими ми спробували прикрасити майбутні фінансові одиниці ЄС, зустрінуть у штики».

А на думку банкірів з лондонського сіті, якби на суд європейських лідерів було винесено банкноти з ликами великих світу цього, то це могло б призвести до «значно палкіших суперечок, ніж дебати з питання вступу до союзу нових східноєвропейських членів». «Брюссель планує випустити загалом сім єврокупюр, але в ЄС поки що п'ятнадцять членів, — висловив свій погляд один англійський фінансист. — Уявіть собі, яку б образу на своїх колег зачаїли представники тих держав, великі сини яких не потрапили б на банкноти».

Міра покарання – не завжди міра вини

Право

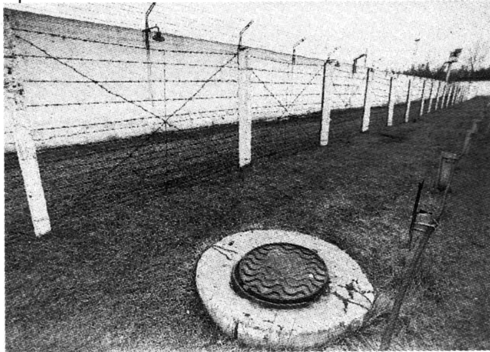
***Новим** підходам до реформування кримінально-правової і пенітенціарної систем було присвячено міжнародний симпозіум «У пошуках альтернатив тюремному покаранню».*

Організатори симпозіуму — представники «Дому свободи» в Україні спільно з Українсько-американським бюро захисту прав людини і Міжнародним реабілітаційним центром жертв війни і тоталітарних режимів – ознайомили зі своїм досвідом застосування нетюремних санкцій. Тюремні покарання активно замінюють монетарними санкціями, пробаціями («випробуваннями»), громадськими роботами, спеціальною опікою, наглядом.

Надзвичайний і Повноважний Посол США в Україні Уїльям Г. Міллер у своєму вітальному слові підкреслив, що сьогодні Україна має реальні можливості цивілізовано реформувати судово-правову практику з позицій справедливості та гуманності.

У свою чергу, глава підкомісії Верховної Ради з питань правової політики і судово-правової реформи Василь Костицький зазначив:

— Стаття 3 Конституції України проголошує людину найвищою цінністю. З таких позицій ми й розглядаємо питання про альтернативи тюремному покаранню. З тим, щоб створити саме виправну, а не каральну систему покарання.

Нині чинне законодавство передбачає цілу низку санкцій, що замінюють тюремне ув'язнення, проте на практиці вони використовуються рідко. І переважною мірою покарання залишається позбавлення волі.

Негативні наслідки тюремного ув'язнення стають дедалі очевиднішими для суспільства. Факти, подані в доповіді начальника кафедри Київського інституту внутрішніх справ Олександра Беца, змушують замислитися, адже Україна посідає друге (після Росії) місце за кількістю засуджених на душу населення. За даними статистики, 50% визволених із тюрми скоюють повторні злочини. На сьогодні тисячі засуджених хворі на відкриту форму туберкульозу (до закінчення строку необхідну допомогу не отримує і чверть з них), сотні ВІЛ-інфіковані.

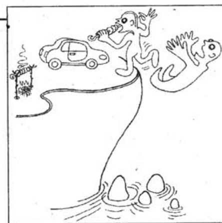
Проблеми тюремного ув'язнення — найгостріші в системі кримінального покарання не тільки для України, може, тому багато країн світу ведуть пошук нетюремних видів покарання та шляхів пом'якшення умов життя засуджених, які не становлять небезпеки для суспільства. Американські експерти вважають, що нетюремні санкції сприяють громадській реабілітації злочинця і менш стресовому поверненню в суспільство після відбуття покарання. До речі, реалізація цих санкцій не потребує великих затрат і веде до зменшення переповнення тюрем.

Для нашого суспільства, що довгий час жило за законами тоталітаризму, характерне неприйняття альтернатив тюремному ув'язненню. Покарання ми сприймаємо як відплату за скоєний злочин, що має випливати за будь-яким злочином, незалежно від його складу. Цей підхід не прийме більшість демократичних держав, вважаючи, що покарання має бути не відплатою, а випробуванням, наданим злочинцеві суспільством.

Багато хто з українських правників вважає, що внаслідок м'якості покарання нетюремні санкції не стримають людей від злочинів. Проте іноземним спеціалістам важливішими видаються проміжні чинники: загроза затримання та ймовірність покарання.

Попри різні підходи, треба думати, нетюремні санкції, зважаючи на їхню соціальну, людську та моральну переваrу, мають усі реальні можливості для законодавчого прийняття і практичного застосування в Україні.

Яна СТАДИЛЬНА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ДАІ «засвітила» вельмож

Сьогодні модно скаржитися на злиденне життя. І лаємо уряд навіть тоді, коли насправді винен наш бос. Його критикувати не можна — вижене з роботи. А уряд... мусить терпіти. На те він і уряд. Щоразу, зустрічаючись зі мною, чихвостить його і мій сусіда -пан Микола з Озерної. А заразом і скиглить:

— Нема життя у твоїй суверенній Україні!

І я наївно вірив, що чоловік недоїдає і навіть недопиває. А оце якось зайшов до управління ДАІ. Там саме підбивали підсумки першого етапу операції «Наступ». І від здивування очі квадратні стали. З документів автоінспекції з'ясувалося, що мій злидар сусіда придбав протягом 1995—1996 років... 26 автомобілів.

Як і Микола, не хвалилися статками друзям і інші паничі-хмельничани. Однак... Пан Вадим Д. з вулиці Гагаріна має зареєстрованих 22 автомобілі, пан Володимир А. з вулиці Завадського — дещо більше — 32 транспортних засоби. Та рекорд серед хмельницьких бідаків побив пан Андрій Ц. З вулиці Деповської. Він облаштував собі цілу автоколону із 41 автомашини. А разом назбиралося у нас отаких вельмож більш ніж 250 чоловік, за якими зареєстровано понад 2,5 тисячі автомашин.

За 1996 рік виявлено 28 осіб, які мали підроблені техпаспорти, знайдено 8 викрадених автомашин, проти автодільків порушено 8 кримінальних справ.

І все ж основна маса володарів приватних «таксопарків» діє у рамках чинних законів. З розмахом, як і належить вельможам. От лише скиглять, немов злидарі. Бо модно.

Михайло ВАСИЛАШКО.
Хмельницький.

Ударимо ліцензуванням по підприємництву!

«Якщо треба покласти край неподобству, його слід організувати й очолити!» Схоже, цей принцип, що його сповідує чиновник від культури, персонаж рязановського фільму «Забута мелодія для флейти», покладено в основу державної політики у сфері приватного підприємництва.

Законодавство у сфері ліцензування — серйозна проблема для розвитку підприємництва, — коментує консультант з юридичних питань Міжнародної фінансової корпорації Ігор Аксьонов. — Під час виділення видів діяльності, що потребують ліцензування, практично нехтують основною метою ліцензування — забезпеченням безпеки суспільства і громадян. Це часто призводить до прийняття рішень про видачу ліцензій за відсутності нормативного обгрунтування необхідності ліцензування з боку ліцензіарів. Складається враження, що це робиться «про всяк випадок».

Річ у тім, що Законом України «Про патентування деяких видів підприємницької діяльності» вже запроваджено обов'язкове отримання дозволу на заняття торговельною діяльністю: під патентуванням мається на увазі ліцензування на торгівлю. Зважаючи, що нині торгівля – основна сфера підприємництва, то із запровадженням патентування по суті скасовано принцип свободи підприємницької діяльності, проголошений у законі «Про підприємництво».

Кажучи про необхідність ліцензування, слід пам'ятати про те, що в багатьох сферах діяльності вже є певні «заходи захисту» безпеки суспільства і громадян. Це – сертифікати якості, стандарти і норми для різних товарів, продукції і т. ін. Отримання сертифіката – «довгограючий» процес, за дотриманням якого стежать відповідні органи. На думку експертів, патентування торговельної діяльності — надумана бюрократична процедура.

Щоб упорядкувати систему ліцензування, підготовлено проект Закону України «Про ліцензування». Нині його ретельно вивчають правознавці. За словами Ігоря Аксьонова, правники-експерти пропонують ввести до закону чітке визначення ліцензування як способу «обмеження підприємницької діяльності, що застосовується для забезпечення безпеки суспільства, життя і здоров'я громадян»; скоротити до розумних меж кількість видів підприємницької діяльності, що потребують ліцензування; відмовитись від патентування торговельної діяльності в нинішньому вигляді й замінити його в установленому законному порядку відповідним податком; визначити права й обов'язки Ліцензійної палати та інших контролюючих органів.

Ольга ВІТЕР.

«Секрет» комбрига Галіва

На розширеному засіданні Військової ради Національної гвардії підбито підсумки службово-бойової діяльності і навчання особового складу. За словами командувача НГУ генерал-лейтенанта гвардії Ігоря Вальківа, у підпорядкованих йому військах, попри негаразди з фінансуванням, нестачу необхідних ресурсів, неукомплектованість офіцерами та інші проблеми, яких нині у гвардійців задосить, боєготовність не знижується, і свої завдання вони виконують добре.

За результатами ратної праці протягом 1996 року було названо кращі військові колективи Української гвардії. Перше місце по праву посіла дислокована в Києві бригада НГУ, якою командує кавалер кількох бойових орденів полковник гвардії Ярослав Галів. Досвідчений офіцер свого часу пройшов суворе випробування вогнем Афганістану, був не раз тяжко поранений. Підлеглі цінують і поважають його за порядність та професіоналізм. Певне, у цьому таїна успіху бійців і командирів частини.

Усміхнися, незнайомий перехожий...

Міліція

***Приблизно** такою порадою громадянам України парирував перший заступник міністра МВС Леонід Бородич численні скарги населення на безтактну, «з перевищенням повноважень» поведінку охоронців правопорядку. На черговому брифінгу в Міністерстві внутрішніх справ заступник міністра силового відомства доповідав представникам четвертої влади про підсумки минулого року, що обговорювалися за зачиненими дверима колегії МВС напередодні нового року.*

Крім традиційної статистики щодо розкриття, затримання, профілактики тощо, йшлося про матеріальне й морально-етичне забезпечення процесу боротьби з організованою злочинністю. За словами Л. Бородича, згідно з держбюджетом-97 на потреби МВС надається лише 37% від затребуваної міністерством суми. Таке фінансування ставить під загрозу всю роботу силового відомства. Така монетарна політика загрожує звільненням приблизно ста тисячам працівникам органів. Попри цю невтішну перспективу, поки що кадри в МВС «не пливуть». Зате після рейду-перевірки «по своїх тилах» міністра внутрішніх справ Юрія Кравченка «тече дах» у декого з керівників обласних управлінь МВС. Так, в Одеській області злетіли з насиджених місць відразу п'ятнадцять міліцейських начальників. Як видно, головний міліціонер країни тримає своїх підлеглих в «єжових рукавицях», застосовуючи на практиці рекомендацію залізного Феликса про гаряче серце, холодну голову та чисті руки.

Журналісти передали заступникові міністра численні невдоволення читачів з приводу негідної охоронців порядку поведінки та упередженого ставлення до тих, кого вони мають охороняти. Леонід Бородич визнав, що «у сім'ї не без виродка», і запевнив працівників мас-медіа: виховна робота в органах ведеться на належному рівні. Під час підготовки майбутній міліціонер проходить спеціальний курс правил гарного тону, де йому рекомендують усміхатися затриманому, під час перевірки документів казати «чарівні» слова й не повертатися до співрозмовника спиною, щоб не образити його людської гідності. Часи недоторканності охоронців порядку минули, в епоху гласності і демократії міліціонер має бути не тільки фізично й юридично підготовлений, а й джентльменом, дипломатом. Обиватель у кожному постовому або дільничному хоче бачити втілення образу улюбленого з дитинства дяді Стьопи. Міліціонере! Добрим ти можеш і не бути, але чемним бути зобов'язаний!

Ольга ВАУЛІНА.

З пошти

Я у робітники пішов би. Хто мене навчить?

Стан справ у галузі, яка навчає і виховує молоде поповнення робітничого класу України, з кожним днем погіршується. Заборгованість по стипендіях — 640,6 тисячі гривень, по зарплаті — 569,7 тисячі. Політика Кабінету міністрів стосовно професійної школи є політикою її практичної ліквідації. Але біди професійної школи зростуть надмірно, якщо її переведуть на фінансування з місцевого бюджету, бо наміри місцевих адміністрацій відомі — закрити профтехучилища.

А. ГЕТМАНЧУК, директор ПТУ № 1; Г. РОКОЧА, директор ПТУ № 3; В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ, директор ПТУ № 5; А. ЛИТВИНЕНКО, директор ПТУ № 6; В. ПУШОК, директор ПТУ № 9; Г. НИКОНЕНКО, директор ПТУ № 10; Б. СОКУН, директор ПТУ № 13; А. ЗАЛЕСЬКИЙ, директор ПТУ № 15; І. ЧЕТВЕРТАК, директор ПТУ № 16; К. ТАСУН, директор ПТУ № 17; І. АНДРЕЄВ, директор ПТУ № 18.

Чернігівська область.

Точність — ввічливість чиновників

Першого вересня на нараді в обласному управлінні освіти економісти централізованих бухгалтерій рай- та міськвідділів освіти отримали на руки наказ Міносвіти № 264 від 09.08.1996 р. «Про затвердження тимчасових типових штатних нормативів денних середніх загальноосвітніх навчально-виховних закладів». Керівникам управлінь та відділам освіти наказано ввести нові нормативи з 01.09.1996 р. Але на перше вересня у всіх школах штати вже укомплектовані, навантаження розподілене, люди закінчують перший навчальний тиждень. А ми згідно з новими штатами мусимо скоротити 50 педагогів. Невже міністерство не знає, що за чинним законодавством ми зобов'язані попередити працівника про звільнення чи скорочення за два місяці?

Анатолій ФІЛПОВ,
завідувач Іллічевського міського відділу освіти.

Одеська область.

Ганьба країні, де педагог — жебрак

У школах міста працюють багато самотніх жінок, удів з дітьми, хворих і просто бідних. Єдине джерело їх існування — зарплата. Обідрані, голодні вони йдуть до дітей. Якими бачать їх діти? Чи це гідний приклад і чи такий він має бути. М. Реріх писав:«Ганьба країні, де вчителі перебувають у бідності й жебрах. Сором тим, хто знає, що їхніх дітей навчає людина, яка бідує. Ганьба народові, що не піклується про вчителів наступного покоління. Чи можна доручати дітей людині зажуреній? Чи можна забувати, що дух задушений не викличе захоплення? Чи можна вважати вчителювання нікчемним заняттям? Чи можна чекати від дітей просвітлення духу, коли школа буде місцем приниження та образи? Народ, забувши вчителя, забув своє майбутнє».

У цих словах — наше життя. Після таких слів усі приклади нашого відчайдушного становища зайві.

Профспілка СШ № 9.

Красноармійськ
Донецької області.

***

Шановні добродії! До болю ображені за державу, в якій учитель піднесений на таку висоту, що, маючи вищу освіту й працюючи, не може отримати заробленого, щоб купити кусень хліба, вже не кажучи про якусь книгу. А в наших руках майбутнє держави.

Колектив працівників Камінь-Подільського ПТУ № 4.

Волинська область.

***

Багато вчителів непритомніють від голоду.

Колектив працівників СШ № 1.

с. Брянка Луганської області.

Коли розлучаються двоє

Коли страйкують шахтарі, підриваючи економіку України на пізроку чи рік, то її ще можна буде виправити. Але коли застрайкують освітяни — не на майданах з пікетами, а в своїх душах — це призведе до краху на століття.

Колектив школи с. Топільне.

Волинська область.

***

А найдивніше для нас прозвучали слова голови райдержадміністрації. Дуже сумно він мовив: «Я не знаю, яку державу ми будуємо». І додав, що саме в лавах інтелігенції зародилася ідея державної незалежності, тож терпіть... Чи спроможна керувати справами керувати людина, яка не знає, що будує. А може, тому й валиться будова, що проектують і зводять її не ті архітектори?

42 педагоги сіл Тисовець та Великий Кучурів.

Чернівецька область.

ЧОМУ МЕНІ, БОЖЕ, ТИ КРИЛЕЦЬ НЕ ДАВ...

Інтерв`ю на чотирнадцятому поверсі біля ліфта

Ліфт не працював. ЖЕКівський диспетчер відповідав зверхньо: мовляв, що я можу — чекайте, коли аварійка прийде. А на дільниці дуже багато викликів... Мешканець П., у якого хворе серце, на своє нещастя проживає на передостанньому поверсі чотирнадцятиповерхового будинку, а тому змушений був пішки добиратися до своєї квартири — не ночувати ж на вулиці. Піднятися-то він піднявся, а ось потім... Потім «швидка» забрала його з інфарктом. Лікарі сказали, що таким хворим, як він, а втім і гіпертонікам, категорично протипоказано штурмувати сходинки.

— Чи не вважаєте ви, що проблема непрацюючих ліфтів уже давно перестала бути лише технічною і переросла у велику соціальну? З таким запитанням кореспондент ДІНАУ-Укрінформу звернулася до генерального директора СП УКР ОТІС Юрія ПУСТОВАРОВА.

— Багато хто з нас не лише розуміє, а й дуже добре це відчув. У сучасному багатоповерховому будинку через те, що не бігає між поверхами ця, з першого погляду, простенька кабінка, страждають люди — досить велику частину мешканців фактично відрізають від зовнішнього світу. Мати не зможе у візку вивезти свою дитину погуляти, а літні люди, хворі, інваліди не можуть піднятися на свій поверх, тисячі людей щоденно змушені перенапружуватися.

У Києві наше підприємство обслуговує дві третини ліфтового парку столиці, це 12 тисяч ліфтів. Простоює 420-430 кабін, 30-40 процентів із них не працюють через вандалізм. І як правило, там, де ліфт експлуатується із збоями, до нього «виявляють інтерес» хуліганські елементи, грабують його. Часто такий ліфт уже не можна відремонтувати, дешевше встановити новий.

— А скільки коштує ліфт?

— Найдешевша модель — 22 тисячі гривень.

— Як двокімнатна квартира...

— Запевняю вас, недорого, якщо підрахувати, скільки людей користується ліфтом. Адже це не проста кабінка, а складний механізм, начинений електронікою. За нормальної експлуатації ліфт має давати на рік від 4 до 6 зупинок, котрих важко уникнути. А як працюють наші ліфти, ви знаєте.

З середини минулого року ми повністю припинили випуск старої продукції і перейшли до виробництва ліфтів нового покоління. За останні два роки на ліфтобудівному заводі УКР ОТІС проведено величезну роботу з «українізації» ліфта. На основі наших конструкторських розробок із вітчизняних матеріалів за технологією ОТІС наші ж робітники створили цілком конкурентоспроможні підйомні механізми. В результаті нам вдалося суттєво знизити ціну на наш виріб. Перший підйомник, що його випущено в 1994 році, коштував у 2,8 раза дорожче, ніж подібний ліфт нашого головного конкурента — Могильовського заводу. Сьогодні ліфт, випущений на заводі УКР ОТІС, за вартістю вийшов на рівень могильовського. А за технічними параметрами, дизайном, пожежобезпекою — у кілька разів вищий, ніж його білоруський аналог.

— А якщо порівняти з вартістю такого самого типу ліфта, але західного виробництва?

— Наш приблизно вдвічі дешевший. Але це тому, що затрати на оплату робочої сили у нас нижчі, ніж на Заході.

— Ви розраховуєте, що ваші вироби добре купуватимуть?

— Думаю, ці ліфти матимуть попит. Якщо говорити про те, чому їх не купують у такій кількості, як хотілося б, то причина відома — скрутне фінансове становище. Я наводив уже цифру, скільки ліфтів простоює лише в Києві. Половина з більш як чотирьохсот підйомників не може бути пущена через те, що немає за що придбати запасні частини, бо несвоєчасно здійснюють платежі. З таким самим явищем стикаємося і в інших великих містах: Харкові, Донецьку, Чернігові, Вінниці, Кременчуці, де працюють відділення УКР ОТІСу.

Якщо в будинку є ліфт, за нього слід платити. Там, де його немає, вартість квадратного метра має бути інша. Ми дали розрахунки, внесли пропозиції на колегію Держжитлокомунгоспу. Там висловилися за те, щоб визначення квартплати було передано на розгляд місцевим органам влади — обласним адміністраціям.

— А скільки коштуватиме ліфтова послуга для мешканця?

— Якщо житлоуправління визнає за доцільне розраховувати цю суму, виходячи з квадратного метра — це одне, якщо від кількості машканців — інше.

Ми ж, вступаючи у договірні відносини з житловою організацією, говоримо, що наша послуга коштує стільки-то. Будь ласка, розрахуйте оплату, як вам зручніше.

Втім заходи треба вживати термінові і радикальні. Київ, наприклад, УКР ОТІСу заборгував багато — більш як 9 млн. гривень. Графіки погашення заборгованості за обслуговування, на жаль, не виконують. Якби всі житлоуправління розраховувалися з нами хоча б на рівні житлово-комунальних оплат, що їх вони одержують, то відразу з'явилася б можливість закупити запчастини.

Наша пропозиція — до квартирні плати має бути закладено статтю «за користування ліфтом».

Наші маркетингові служби інформують, що в Україну з-за кордону торік надійшло мінімум 250 ліфтів, в основному з Білорусі. По суті, на порушення прийнятих законів, на шкоду вітчизняному виробникові і економіці країни. Ми — за здорову конкуренцію. Але умови, в яких виробляємо і продаємо нашу продукцію, не однакові. Якби, скажімо, той самий ліфт, що його ввозять із Білорусі, обкладався ПДВ, як це робиться щодо нашого виробу, будь ласка,— ввозьте. Але тоді ціна «білоруса» зросла б на 20 відсотків. А оскільки за технічними характеристиками він значно поступається українському ліфту, то хто ж його купуватиме? Втім, наше законодавство недосконале, і треба думати про те, щоб уряд, поки триває перехідний етап в економіці, не робив винятку в частині оподаткування для товарів, що надходять з-за кордону і аналоги яких виробляються в Україні.

Інтерв`ю взяла
Олена ПОЗДНЯКОВА
(ДІНАУ-Укрінформ).

Київ.

Запитували — відповідаємо

До і після шістнадцяти

Хворію з семирічного віку. Комісія визнала інвалідом дитинства із запізненням — коли виповнилося 16 років. Тож моїй матері відмовили у пенсії на пільгових умовах — як такій, що виховала дитину-інваліда.

Михайло ЗАХАРУК.

Хом'яківка
Івано-Франківської області.

Як повідомили в Міністерстві соціального захисту населення України, тут слід керуватися нормами ст. 17 Закону «Про пенсійне забезпечення». Вона передбачає призначення пенсій за віком жінкам, які народили п'ятеро чи більше дітей (і виховали їх до восьмирічного віку) та матерям інвалідів дитинства (теж вихованих до восьми років) — по досягненні 50річного віку. Умова: вони мусять мати стаж не менше 15 років. Час догляду за дітьми зараховують до стажу. Що Михайло Захарук був визнаний інвалідом дитинства II групи по досягненні 16 років, то органи соціального захисту населення призначать його матері пільгову пенсію, коли отримають висновок ЛКК про те, що він став інвалідом до восьмирічного віку.

Відкрите акціонерне товариство «Крюківський вагонобудівний завод» сповіщає своїм акціонерам, що 14 лютого 1997 року о 17 годині у Кременчуці Полтавської області у приміщенні палацу культури й техніки імені І. Котлова відбудуться загальні збори акціонерів.

У зборах можуть брати участь акціонери або представники акціонерів, які володіють особисто чи з переданими їм від інших акціонерів не менш як 3500 голосами.

Голоси можуть бути передані дорученнями чи договорами-дорученнями із розрахунку: одна акція — один голос.

Для участі у зборах треба подати заяву за встановленою товариством формою не пізніш, як за 20 днів до дати скликання зборів.

Порядок денний зборів та терміни підготовки матеріалів та проектів документів

Питання порядку денного	Термін підготовки документів для ознайомлення
1. Звіт генерального директора АТ «КВБЗ» В. Приходька про господарсько-фінансову діяльність головного та дочірніх підприємств АТ в 1996 році та про діяльність АТ в 1997 році	28.01.97 р.
2. Висновок ревізійної комісії про баланс та річний звіт господарсько-фінансової діяльності АТ та дочірних підприємств за 1996 рік. Доповідач — В. Карпенко, голова ревізійної комісії.	07.02.97 р.
3. Затвердження звіту про розподіл та використання чистого прибутку, отриманого АТ «КВБЗ» в 1996 році, виплата дивідендів за 1996 рік, формування фондів АТ «КВБЗ» на 1997 рік. Доповідач —В. Чашкін, комерційний директор.	07.02.97 р.
4. Про зміни та доповнення до статуту та положень, прийнятих загальними зборами акціонерів. Доповідач — В. Птицина, начальник юридичного відділу АТ.	07.02.97 р.

З усіх питань стосовно підготовки та проведення загальних зборів акціонерів АТ «КВБЗ» звертатися до організаційного комітету особисто або телефонувати: 6-00-49; 6-98-75.

Організаційний комітет.

Повідомлення правління відкритого акціонерного товариства

«Гостомельський склозавод» повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів ВАТ «Гостомельський склозавод», що відбудуться

11 березня 1997 р. в смт. Гостомель Київської області

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про роботу ВАТ в 1996 році.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Звіт голови спостережної ради.
4. Затвердження планового розміру відрахувань з прибутку ВАТ у 1997 р.
5. Вибори спостережної ради.

Початок зборів 11 березня 1997 р. о 13-й год.

Початок реєстрації акціонерів 11 березня 1997 р. о 9-й год.

Місце проведення зборів: смт. Гостомель Київської області, вул. Леніна, 86, актовий зал. Телефони для довідок: 3-23-08, 3-13-91

Українська фінансово-банківська школа запрошує на семінари підвищення кваліфікації протягом січня-червня 1997 р.

Назва семінару	Дата проведення	На кого розрахований
1. Ситуаційне моделювання діяльності банку (управлінська ділова гра «Topsim-banking»	10—12 лютого	Керівні працівники банків та їх структурних підрозділів
2. Облік та аудит у банку	17—19 лютого	Працівники бухгалтерських та ревізійних служб банків.
3. Облік та аудит валютних операцій комерційних банків	17—19 березня	Працівники облікових, ревізійних служб банків та фахівці аудит фірм.
4. Правове забезпечення кредитної діяльності комерційних банків	31 березня—1 квітня	Фахівці юридичних та кредитних служб банків, аудит фірм, підприємств.
5. Валютні операції комерційних банків	17—18 квітня	Працівники валютних служб банків.
6. Аудит фінансового стану комерційного банку (доходи, витрати, прибуток, податки).	19—20 травня	Керівники та фахівці вищого рівня банків, аудиторів.
7. Кредитне фінансування	26—28 травня	Працівники кредитних служб банків.
8. Аудит кредитної діяльності комерційних банків	16—17 червня	Керівники, кредитні фахівці та аудитори банків, фахівці аудит фірм.

За замовленням банків УФБШ може провести семінари з інших питань банківської діяльності.

Інформація про проведення загальних зборів акціонерів ВАТ «Кожухівське» 14 березня 1997 року о 15-й годині у приміщенні будинку культури за адресою: Київська область, Васильківський район, село Кожухівка, відбудуться збори акціонерів.

Реєстрація акціонерів — з 11-00 до 14-00.

Порядок денний

1. Про підсумки фінансово-господарської діяльності за 1996 рік.
2. Про внесення змін до статуту ВАТ.
3. Різне.

Усім акціонерам (юридичним та фізичним особам) потрібно прибути на збори або направити своїх представників, делегувавши їм свої права та видавши доручення.

Правління ВАТ «Кожухівське».

У зв'язку з ліквідацією підприємство «Нафта-Поділля» припиняє свою діяльність.

Усі претензії приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення за адресою:

м. Шепетівка Хмельницької обл., вул. Карла Маркса, 57.

Тел. 5-81-43, 5-14-12.

Ліквідаційна комісія.

Арбитражный суд Республики Крым возбудил дело № 1981-в о признании банкротом малого частного предприятия «Экспресс» (Красноперекопск).

Юридический адрес: 334900, Красноперекопск, ул. Таврическая, 11 кв. 28, р/с 468716 в АКБ отделении банка «Украина». По имущественным требованиям кредиторы могут обратиться в арбитражный суд.

Арбитражный суд Республики Крым возбудил дело № 1983-6 о признании банкротом МКП «Дипломат» (Красноперекопск). Юридический адрес: 334900, Красноперекопск, 2-й мкр., д. 5, кв. 63, р/с 001468896 в АКБ отделении банка «Украина» Красноперекопска.

По имущественному требованию кредиторы могут обратиться в арбитражный суд.

Арбітражним судом м. Києва (м. Київ вул. Б. Хмельницького, 44-в) за позовом ДПА по Залізничному району м. Києва порушено справи про банкрутство:

— товариства з обмеженою відповідальністю «Самір» (юридична адреса: м. Київ, вул. Науки 29, р/р 467783 в Солом'янському відділенні АБ «Інко»);

— товариства з обмеженою відповідальністю «Лікінтер» (м. Київ, вул. Освіти 4, р/р 2467098 в ГОУ Промінвестбанку України);

— товариства з обмеженою відповідальністю «Інексіма» (м. Київ, вул. Єреванська, 2, кв.26, р/р у першій Київській філії «ВА-банку»);

— товариства з обмеженою відповідальністю «Разом» (м. Київ-43, вул. Волинська, 46, р/р 1467494 в АБ «ВА-банк»);

— спільного підприємства «Юмбікол» (м. Київ, вул. Урицького, 31, кв.63, р/р 3467565 в АКБ «Київ»);

— приватної багатопрофільної фірми «Брати менші» (м. Київ, Повітрофлотський проспект, 16, кв.48, р/р 468804 в АКБ «Конкордія-банк»).

Майнові вимоги кредиторів та можливих санаторів подавати до арбітражного суду м. Києва в місячний строк.

Арбітражний суд по Автономній Республіці Крим м. Сімферополя порушив справу № 2125-6 про визнання банкрутом фінансово-виробничої компанії «Новік» ЛТД, юридична адреса: 333000, Сімферополь, вул. Ларінова, 44, кв. 5, р/р 1457830 АППБ «Аваль», МФО 324021, свідоцтво про реєстрацію № 22327322.

Вимоги кредиторів та заяви санаторів подають до Арбітражного суду по Автономній Республіці Крим (333000, Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) у місячний термін.

Арбітражний суд по Автономній Республіці Крим м. Сімферополя порушив справу № 2123-6 про визнання банкрутом малого підприємства «АКБ», юридична адреса: 333670, Сімферополь, вул. Дзюбанова, 11, р/р 1467830 КРД АППБ «Аваль», МФО 324021, свідоцтво про реєстрацію № 1233.

Вимоги кредиторів та заяви санаторів подають до Арбітражного суду по Автономній Республіці Крим (333000, Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) у місячний термін.

Арбітражний суд по Автономній Республіці Крим м. Сімферополя порушив справу № 2122-6 про визнання банкрутом фірми «Партіта», юридична адреса: 333000, Сімферополь, вул. Толстого, 22, кв. 3, р/р 8468060, Кримський «Крим-банк», МФО 324816, свідоцтво про реєстрацію № 23894655.

Вимоги кредиторів та заяви санаторів подають до Арбітражного суду по Автономній Республіці Крим (333000, Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) у місячний термін.

Арбитражный суд Республики Крым возбудил дело № 2078-5 о признании банкротом МЧП «Монтажник» (Красноперекопск, ул. Привокзальная, 8); р/с 002468701 в АКБ «Украина».

По имущественному требованию кредиторы могут обратиться в арбитражный суд.

Арбітражний суд по Автономній Республіці Крим порушив справу № 2040-8 про визнання банкрутом малого підприємства «Оріон», юридична адреса: 333000, Сімферополь, вул. Павленка, 9-а, р/р 4468345 в дирекції Республіканського АК Агропромбанку «Україна», МФО 324214, свідоцтво про реєстрацію № 617.

Вимоги кредиторів та заяви санаторів подають до Арбітражного суду по Автономній Республіці Крим (333000, Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) у місячний термін.

Арбитражный суд Крыма (г. Симферополь, ул. К. Маркса, 48) возбудил дела о признании банкротом:

1. № 2144-8, ЗАО «Белесо», юридический адрес: г. Феодосия, ул. Дружбы, 79, р/с 000467995 в УСБ г. Феодосии, МФО 324258;

2. № 2142-8, ООО «Гамма», юридический адрес: г. Феодосия, проспект Ленина, 1, р/с 000467322 в ПИБ г. Феодосии, МФО 324388.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Автономної Республіки Крим порушив справу №2041-8 про визнання банкрутом малого підприємства «Колорит-91», юридична адреса: 333000, Сімферополь, вул. Київська, 84, р/р 468519, воїнське КД УСБ, МФО 384599, свідоцтво про реєстрацію №38/5.

Вимоги кредиторів та заяви санаторів подають до Арбітражного суду по Автономній Республіці Крим (333000, Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) у місячний термін.

Арбитражный суд Луганской области (348016, г. Луганск, пл. Героев Великой Отечественной войны, 3-А) по заявлению АК АПБ «Украина» возбудил дело № 247/96 о признании банкротом малого частного предприятия производственно-коммерческой фирмы «С. В. И.» (юридический адрес: г. Луганск, ул. Кожухаря, 22).

Заявления кредиторов и возможных санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Луганской области (348016, Луганск, пл. Героев Великой Отечественной войны, 3-А), по заявлению АК АПБ «Украина» возбудил дело № 349/106 о признании банкротом многопрофильного производственно-коммерческого частного предприятия «Аванте К» (юридический адрес: 349940, г. Северодонецк, пр. Советский, 59; р/счет № 02468345 в ОПЕРО дирекции АК АПБ «Украина» по Луганской области, МФО 304698).

Заявления кредиторов и возможных санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Житомирської області (Житомир, вул. М. Бердичівська, 25) порушив справу № 6/78 «б» про банкрутство ТОВ фірми «Ампас»; р/р 226474000 в ОПЕРУ Житомирського обласного управління ощадного банку України, МФО 311647.

Майнові вимоги кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Республики Крым рассматривает дело N 1899-6 о признании банкротом общества с ограниченной ответственностью «Финко-Крым». Юридический адрес: 334235, Крым, г. Ялта, ул. Красноармейская, д. 5, р/с N 467203 в Ялтинском филиале акционерного почтово-пенсионного банка «Аваль».

По имущественным требованиям кредиторы могут обратиться в Арбитражный суд Республики Крым.

У номер

● *Донецьк*

Енергетичну кризу на трамваї не об'їдеш

На особливий режим роботи переведено металургійні гіганти Донеччини — маріупольські комбінати імені Ілліча, «Азовсталь», Донецький та Макіївський заводи. В години вечірнього максимуму споживання електроенергії тут вимикають найбільш потужне обладнання і агрегати. Надзвичайні заходи пов'язані з критичною ситуацією в енергетиці області: дефіцит потужності щодоби становить тисячу мегават. З метою економії на міських маршрутах скорочено кількість трамваїв і тролейбусів, а бюджетні організації і промтоварні магазини закінчують роботу о 15-й годині.

● *Луганськ*

Починання варте уваги. Якщо — в натурі

Луганські бюджетники почали отримувати зарплату натурою — товарами місцевих виробників. Учителі й медики одержали різної смачної продукції від кондитерської фабрики на 10,7 тис. гривень, від комбінату хлібопродуктів — на суму 74 тис. гривень і різних міцних напоїв від лікеро-горілчаного заводу — на суму аж 160 тис. гривень.

Луганський міськвиконком вважає, що після погашення таким чином давніх боргів з'явиться можливість у нинішньому році видавати зарплату бюджетникам без затримок.

● *Кіровоград*

Врятувало цуценя

Чотиримісячне цуценя вівчарки зубами витягло, можна сказати з могили, поснулих дітей, які б неминуче задихнулися уві сні від чадного газу.

А сталося це так. Під вечір мешканка Олександрії В. затопила грубку, поклала дітей спати і пішла до сусідки погомоніти. У розмовах минуло кілька годин. А тим часом з грубки повалив дим. Відчувши недобре, цуценя заскиглило, кинулося до дітей, почало лизати їм обличчя, смикати за одяг, намагаючись розбудити. Діти прокинулись і, вже задихаючись від диму, кинулися до дверей, повідкривали вікна. Коли говірлива матуся повернулася додому, небезпека вже минула.

● *Харків*

Знову газ

Вибух газу в одній із харківських квартир знову став причиною людських жертв і матеріальних збитків. Вибуховою хвилею 26-річного господаря викинуло із п'ятого поверху через вікно, внаслідок чого він загинув. Вибух був такий потужний, що завдав суттєвих пошкоджень трьом сусіднім квартирам. Майно ще кількох квартир залили водою пожежні. Цікаво, що раніше в подібних випадках вина лягала на комунальні служби, які давно вже пустили своє газове господарство на самоплив. Тепер серед інших версій є й така: потерпілий просто звів рахунки з життям...

Колектив Міністерства закордонних справ України висловлює співчуття Надзвичайному і Повноважному Послу України у Південно-Африканській Республіці Л. М. Гур'янову з приводу смерті брата —

Олександра Миколайовича.

Дали цукристі сходи на Близькому Сході

Партнерство

Вінницький насіннєвий завод, чия продукція відома не лише в Росії і Молдові, а й у деяких країнах Європи, знайшов ще один ринок збуту. На міжнародній виставці «Україна-96», що проходила наприкінці минулого року в Об'єднаних Арабських Еміратах, вінничани уклали угоди на постачання насіння цукрових буряків до Сирії та Лівану.

Директор підприємства Юрій Мелимука мав кілька зустрічей з аграрниками Близького Сходу. Переконати їх у тому, що вінницьке насіння цілком придатне для вирощування у тамтешніх умовах, було не просто. Схилити шальку терезів на користь вінничан допомогли ... німці. Точніше, авторитет і визнання, що його має у світі німецька фірма «КВС». Понад сто років вона займається виробництвом насіння цукристих. До слова сказати, Вінницький насіннєвий завод будував не хто інший, як «КВС». Було це, щоправда, ген коли — у 1900 році. Проте традиції німці бережуть як зіницю ока.

Не раз вони навідувалися до Вінниці з однією метою: продовжити справу, розпочату попередниками. Однак завжди поверталися ні з чим: західні підприємці не хотіли мати справу з державним заводом. Крига скресла років п'ять-шість тому, коли завод став акціонерним товариством. Тоді й було створено спільне українсько-німецьке підприємство. Протягом короткого часу німці допомогли вінничанам сповна модернізуватись. Нині на заводі встановлено сучасне обладнання. Найголовніше, «КВС» показала вінничанам стежку в європейський ринок.

«Унісем» — таку назву має СП — займається також і виведенням нових сортів насіння цукристих. Цьому, щоправда, передував один гучний, на всю область, скандал. Перепало тоді на горіхи й насіннєвикам. Хоча й були вони, як мовиться, без вини винні.

Кілька років тому у «цукровому Донбасі», де в буряківництві постійно проводяться експерименти, вирішили перейти на «чуже» насіння. Закупили його у тій самій Німеччині. Не відало й не гадало високе начальство, що дало таку команду, якою на неприємність наражає себе. Коли доставили на завод корені, вирощені з такого насіння, вони через два-три дні зберігання почали перетворюватися на купу гною.

—Так, у німців високий рівень селекції, — розповідає Юрій Мелимука. — Але щодо стійкості... Наші корені, навпаки, пристосовані до довгого зберігання...

... Коли Ю. Мелимука, виклав ці аргументи близькосхідним аграрникам, не більш як через півгодини угоди, як мовиться, були в нього в кишені.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Проблема

Браконьєр розперезався

Управління «Південриб-вод», що у Херсонській області, і кримське управління «Кримазчоррибвод» об'єднали зусилля у боротьбі проти порушників правил рибальства.

—Своїх проблем у нас вистачає, — розповів кореспонденту «Голосу України» начальник «Кримазчоррибводу» Алік Байрамов, — торік затримали понад 4 тисячі браконьєрів. Та дошкуляють нам і непрохані гості з Херсонщини, які добре вивчили акваторію Азовського моря, знають найпотаємніші місця рибалок. Ця моторизована армада, кажуть, незабаром дістанеться гирла Кубані — так активно освоює нові місця хижацького промислу. В чому причина активізації браконьєрства? В економічній кризі? У безробітті, труднощах з харчуванням? Цього разу йдеться про інше — про тих, хто прагне нажитися на рибі. Не лякає браконьєрів навіть те, що за одного виловленого осетра їм доводиться сплачувати 85 мінімальних окладів — 1445 гривень. Порушники правил рибальства завдали нам збитків більш як на 700 тисяч гривень...

Особливо багато роботи, розповів Алік Аскерович, у працівників Сиваської інспекції рибоохорони, яку очолює Іван Кравченко. Обстановка вимагає ділових контактів з генічеськими рибоохоронцями. Браконьєрам уже виставлено рахунок на суму 154 тисячі гривень.

Села на Арабатській стрілці, оточені водою з обох боків, звісно, приваблюють порушників правил рибальства. Ось хоча б найвіддаленіше — Стрілкове, яке межує з Кримом. Тут у місцевому АО «Арабатська стрілка» всього 145 робітників та майже стільки ж пенсіонерів. Здавна населення рибалить. Колись тут процвітало офіційне рибальське господарство. Але десятки років тому профіль його змінили, і примусили людей братися до чого завгодно, крім улюбленої справи. Новий керівник господарства Геннадій Зайченко аж ніяк не здивувався, зіткнувшись із невдоволенням, із тим, що дехто з жителів вступив у конфлікт з рибоохороною. Вирішили усунути саму базу браконьєрства — створили рибальську бригаду. Цей задум підтримав начальник «Південрибводу» Степан Артющик, його кримський колега. Виділено квоту на вилов камбали. І вже за місяць-два змінилася атмосфера у господарстві. Вдалося покрити частину заборгованості по заробітній платі, з'явилася перспектива змінити економіку господарства. Нині «Арабатська стрілка», не полишаючи землеробство, виноградарство, має реальну змогу створити ще 200 нових робочих місць. До господарства потягнулися люди навіть із райцентру.

А взагалі, вважають в області, настав час більш продумано дбати про нарощування і використання рибних багатств півдня України. Цій справі слугуватимуть закінчення будівництва у Криму заводу з розведення морських риб, нарощування потужностей осетрового заводу на Херсонщині, розширення ставкового господарства на території обох регіонів.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.
Херсонська область.

Спорт

Армійцям у Словаччині зручно

Учора вранці на станції метро «Майдан Незалежності» зустрів головного тренера футбольної команди ЦСКА (Київ) Володимира Лозинського. Разом з підопічними він напередодні повернувся зі Словаччини, де армійці проводили тренувальний збір.

—Останнього дня перебування в Словаччині, —розповів Володимир Федорович, — зіграли товариський матч з місцевим клубом вищої ліги «Тауріс» (Ремінська Собота). Нічия — 0:0. Стартовий склад нашої команди був такий: Блажаєв, Ульяницький, Мальцев, Яременко, Стельмах, Селезньов, Левченко, Гончаренко, Закарлюка, Борисенко, Цихмеїструк. На заміну виходили: Рева, Демидяк, Костишин.

Як уже повідомлялося, ЦСКА зустрічався з «Хемлоном» (Гумене) та полтавською «Ворсклою». В обох зустрічах поступилися — 1:2. Утім, на результати проведених матчів особливої уваги не звертали. Адже на меті мали закласти якомога міцніші підвалини фізичної підготовки.

—А як показали себе новобранці клубу?

—У цілому я задоволений і їхнім ставленням до роботи, і діями на полі. Маю на увазі насамперед воротаря Блажаєва, а також Борисенка, Мальцева, Семчука, Демидяка. Досить приємне враження на мене справив і Мамонов. Але він приєднався до нас в середині збору. І має ще довести свої претензії грати в «основі».

—Кажуть, що, не розпочавши виступати за команду, її залишив колишній динамівець, потім гравець «Чорноморця» Сергій Мізін?

—Справді, Сергій поїхав на оглядини до одного із зарубіжних клубів.

—А які подальші підготовчі маршрути ЦСКА?

—Незабаром (28 січня) знову вилітаємо до Словаччини. Цього разу працюватимемо в містечку Сенєц, що поблизу Братислави. Орієнтовно перебуватимемо там до 10 лютого. Вирушаємо в дещо скороченому складі. А завершальний збір плануємо на період з 17 лютого по 2 березня. І проведемо його в Ізраїлі...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

***

Київські динамівці виграли матч, який завершав збір у Руйті, у сильної команди регіональної ліги —«Ройтлінген» — 3:0 (1:0). Голи забили: Ребров, Белькевич, Шевченко. У першому таймі за киян виступали: Шовковський, Федоров, Головко, Оксимець, Волосянко, Гусін, Саутін, Самойлов, Антюхін, Шматоваленко, Ребров (за дві жовті картки його було вилучено з поля на 40-й хвилині); у другому (грали, зрозуміло, вдесятьох) — Луценко, Лужний, Беженар, Ващук, Дмитрулін, Хацкевич (Михайленко, 71), Кардаш, Калитвинцев, Белькевич, Шевченко.

Біатлон. 15-кілометрову гонку на етапі розіграшу Кубка світу, що відбувся в італійському містечку Антерсельва, виграла Тетяна Водоп'янова з України.

Хокей. Відбувся традиційний (47-й за ліком) матч зірок НХЛ. Команда «Схід» виграла в суперників із «Заходу» — 11:7. До речі, у складі переможених виступав чудовий український форвард Дмитро Христич, який тепер захищає кольори клубу «Лос-Анджелес Кінгс».

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

✆ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 278442.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311010.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.